Caracciolo, Roberto: Sermones quadragesimales de poenitentia
[Basel: Berthold Ruppel und Michael Wenssler], [ca. 1479]

verboꝝ sãctoꝝ eius quia adulterijs repleta ē terra. Quod ꝑfe
cto verificari potest tp̄e isto quo matrimoīa q̄si ꝑ maiori parte ab
adulteris siue viris siue mulieribus polluta sūt ⁊ fedata. Quapro
pter in hoc sermone ꝯtra adulteros aliq̄ declarabimꝰ vt intelligāt
miserabilem statū ⁊ damnabilem ꝯditōnem in quibus sese repeipi
riunt. De adulterio igit̄ tractaturi tria principalia misteria per or=
dinem ꝓponimus declaranda ⁊ annotanda. Videlicet.

Primū dr̄ diffinitio. Quid sit adulterium ⁊ quō sumit̄ multipl'r ⁊
Secundū abhoiacio. q̄liter multi credunt se in statu esse mr̄imo=
Tercium punicio. nij qui sūt potiꝰ adulteri q̄ȝ ꝯiugati. ¶ Ca. j.

Primum misterium de adulterio nōndum dr̄ diffinitio in quo
quid ē adulterium declaremꝰ. ⁊ dn̄s hosti. in sūma sua li. v.
ti. de adulterijs ait. Adulterium ē alieni thori violatio vl' ꝑ
ꝓij depaɾio. Que verba sumi possunt ex his que dn̄r. v. q. xxxij. c.
Adulteriū. ⁊ c. Nō mechaberis. pro quoꝝ verborū plenori intel
ligentia nōndum q̄ adulterium pōt sumi tripl'r. ⁊ hoc triplici rōne
Primo improprie. Scd̄o ꝓprie. Tercio ꝓprijssime. Pri̇o sumit̄ adul
teriū improprie inter viꝝ ⁊ vxorē. Primo rōne ꝯtrariatōis. Scd̄o
rōne inordinatōnis. Tercio rōe modificatōis. Primo dr̄ adulteriū
inter viꝝ ⁊ vxorē rōne ꝯtrariationis qn̄ sunt inter eos impedimen
ta ꝯtraria ꝓpter q̄ mr̄imoniū stare nō pōt. Et primuȝ impedimentū
est votum solēne pꝰ q̄ si ꝯtraheret esset excōicatus qn̄ faceret ill'
sciēter ⁊ mr̄imoniū nullum esset. Et in clemē. eos. de ꝯsang. ⁊ affi.
Secus aūt de mr̄imonio ꝯtractū pꝰ votum cōtinentie simplex. Nā
vt dicit Ric. in. iiij. di. xxxviij. Qui ꝯtrahit pꝰ votum simplex ꝯtine
cie peccat mortal'r contrahēdo ⁊ etiam cōsūmando. Tn̄ mr̄imoniuȝ
tenet. Quō aūt sollēnizet̄ votum. Et q̄d sit votum simplex aut sollē
ne specialius dicā in sermone de votis. Secundū impedimentū ē or
do sacer de quo nō scd̄m Ric. vbi supra. Nā ordines minores nō im
pediunt mr̄imonium ꝯtrahēdum nec dirimūt contractū nec īpediūt
vsū ipsius mr̄imonij nisi ꝯtrahentes essent religiosi ꝓfessi tacite vel
exp̄sse. Et licet ꝯtrahēs cum vnica ⁊ v̄gine clericꝰ in minoribꝰ re
tineat priuilegiū clericale si vestes ⁊ tōsurā deferat clericales ex=
tra de clerico ꝯiugato li. vj. c. j. Nō tn̄ retinet beneficiū eccl'iasticuȝ
nec pōt recipe. Ordines aūt maiores scȝ subdiaconatꝰ dyaconatus
⁊ p̄sbiteratꝰ siue sacerdotiū impediūt mr̄imoniū ꝯtrahendū ⁊ diri
mūt ꝯtractū q2 mr̄imoniū nullū ē sicut ptȝ. xxxij. di. c. Si quis eoꝝ
⁊. c. Erubescāt. Rō est q2 sic ordinatus in sacris tenet̄ seruare ꝯtinē
ciam. eo q̄ ordo sacer loq̄ndo de ordine maiori habet implicitum vo
tum solēne ex constitutione ecclesie vnde petrus d' palude in. iiij. di.
xxxvij. dicit. Quod etiam si quis ante annos discretionis ordinare
tur in sacris. Quod talis obligatur ad continentiam ex statuto ec
clesie licet non voto suo. Johannes vero Andree in nouella dicit.
Quod greco cui licitū est vti cōtracto illicitū est in sacris ꝯstituto

TECHNISCHE UNIVERSITÄT DARMSTADT
http://tudigit.ulb.tu-darmstadt.de/show/inc-iv-519/0215
Universitäts- und Landesbibliothek Darmstadt
gefördert durch die DFG